

правових, економічних і техніко-технологічних заходів, які призведуть до суттєвого розвитку транспортно-дорожнього комплексу. Тобто вирішення даних проблем має важливе значення для ефективного функціонування та стабільної і надійної роботипідприємств МЕТ.

В перспективі показники якості наданих транспортних послуг повинні стати ключовим фактором зростання економічної ефективності діяльності підприємств міського електричного транспорту.

ПАПРОЦЬКА В.Р., студент, м. Львів, НУ «ЛП»

ФЕРМЕРСЬКІ ГОСПОДАРСТВА, СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ ПІДПРИЄМСТВА ТА АГРОХОЛДИНГИ: РОЗМЕЖУВАННЯ ПОНЯТЬ

Україна на сьогодні залишається агропромисловою державою з великими перспективами зростання, незважаючи на складну економічну ситуацію та занепад села. В цьому аспекті важливим постає вирішення проблем АПК для подальшого розвитку української економіки.

Одними з найважливіших проблем в АПК можна назвати: низьке технічне забезпечення, занепад інфраструктури, відсутність мотивації до праці, занепад сіл, що є основними рушіями сільського господарства. В результаті виникає потреба у докорінному реформуванні аграрних відносин на селі, створення підприємств ринкового типу. На місце старих організаційно-правових форм створення нових агроформувань ринкового типу: від дрібнотоварних селянських господарств до потужних господарських об'єднань [1]. Тому актуальним є розмежування організаційно-правових конструкцій та категорій агропідприємництва, таких як: сільськогосподарське підприємство, фермерське господарство та агрохолдинг.

Сільськогосподарським вважається підприємство, основною діяльністю якого є постачання вироблених (наданих) ним сільськогосподарських товарів (послуг) на власних або орендованих основних фондах, а також на давальницьких умовах, в якій питома вага вартості сільськогосподарських товарів/послуг становить не менш як 75 відсотків вартості всіх товарів/послуг, поставлених протягом попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно. Згідно Податкового кодексу України сільськогосподарське підприємство – це самостійний статутний об'єкт, який має право юридичної особи та здійснює виробничу діяльність у галузі сільського господарства з метою одержання відповідного прибутку (доходу). До складу сільськогосподарського підприємства включаються також фермерські господарства.

Фермерське господарство є формою підприємницької діяльності громадян із створенням юридичної особи, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, займатися її переробкою та реалізацією з метою отримання прибутку на земельних ділянках, наданих їм для ведення фермерського господарства, відповідно до закону [2]. Фермерське господарство може бути створене одним громадянином України або кількома громадянами України, які є родичами або членами сім'ї, відповідно до закону.

Агрохолдинги, зазвичай, створюють шляхом оренди землі потужними промисловими підприємствами, фінансовими і сервісними структурами, які інвестують кошти у соціальну і виробничу сферу села.

Останніми роками спостерігається тенденція, коли кількість дрібних

сільськогосподарських підприємств скорочується через перехід їх під контроль потужних аграрно-промислових структур.

Агрохолдинги – це специфічна форма володіння акціонерним капіталом, за якої материнська компанія, маючи контрольний пакет акцій інших підприємств, управляє ними і контролює їх діяльність, завдяки чому об'єднує їх у єдину організаційно-правову структуру з відповідними місією та цілями. Агрогосподарські товариства найбільше відповідають умовам створення агрохолдингів. Використовуючи таку організаційно-правову форму ведення бізнесу, агрохолдинги активно залучають капітал через випуск і розміщення акцій на фондових біржах за кордоном, чого не можуть собі дозволити інші форми агробізнесу [1, с.54]. Таким чином, агрохолдинги – це суто бізнесові проекти, основна мета яких полягає у примноженні капіталу їх засновників ... Проте, варто сказати, що через концентрацію земельних ресурсів у власності агрохолдингів існує загроза розвитку монополізму на ринку оренди землі. У свою чергу, це вимагає адекватної цілеспрямованої державної політики, що повинна бути спрямована на недопущення монополізації ринку оренди землі та ринку сільськогосподарської продукції, втрати конкуренції на них [3].

Таким чином вертикальна інтеграція дрібних фермерських господарств та сільськогосподарських підприємств (рис. 1) забезпечує модернізацію технічних, технологічних та фінансово-організаційних потужностей учасників холдингу, проте з яскраво вираженою наявністю ризику зниження конкуренції на ринку.

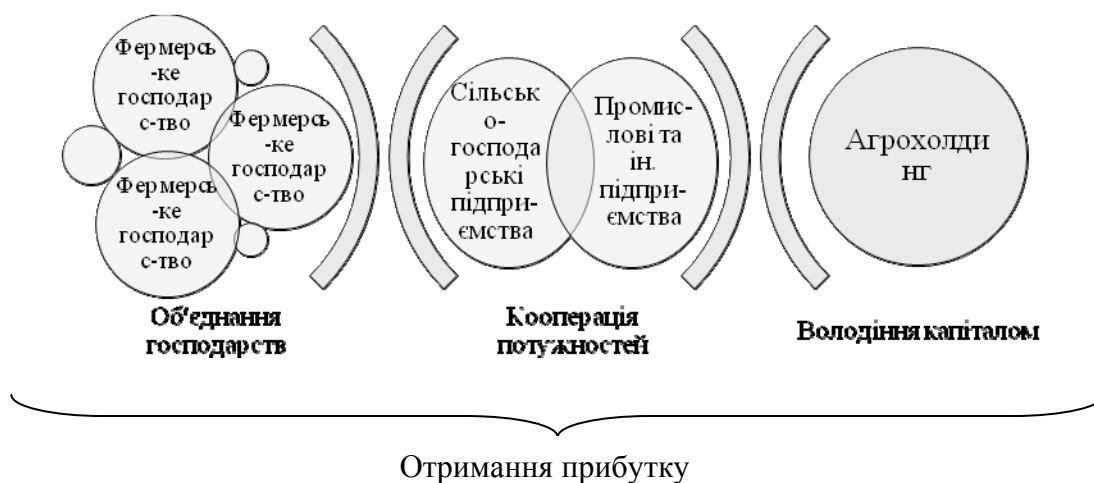

Рис. 1. «Формула» господарського об'єднання суб'єктів в структуру агрохолдингу

Таким чином, основними відмінностями між сільськогосподарським підприємством та фермерським господарством є те, що останні можуть включатися до нього, формуючи більш масштабну структуру. В свою чергу агрохолдинг може об'єднувати кілька сільськогосподарських підприємств та структуру, яка управляє ними, контролюючи їх діяльність.

Список використаних джерел: 1. Дем'яненко С. Агрохолдинги в Україні: процес становлення та розвитку / С. Дем'яненко // Економіка України.– 2009. – № 12. – С.51-55; 2. Про фермерське господарство : Закон України від 19.06.2003 №973-IV; 3. Македонська Ю.О. Створення та функціонування агрохолдингів на Україні як один із напрямів підвищення ефективності використання землі / Ю.О. Македонська // Вісник ХНАУ ім. В. В. Докучаєва. Сер. : Економічні науки. – 2014. – № 4. – С. 241-248.